

11. sz. Egyezmény

a mezőgazdasági munkások szervezkedési és egyesülési jogáról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1921. október 25-én harmadik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy elfogad a mezőgazdasági munkavállalók társulási és egyesülési jogaira vonatkozó különböző javaslatokat, - amely kérdés az ülésnapirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „Az egyesülési jogról (mezőgazdaság) szóló 1921. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, kötelezi magát, hogy ugyanolyan társulási és egyesülési jogokat biztosít a mezőgazdasági munkavállalóknak, mint az ipari munkavállalóknak, és hatálytalanít bármely olyan törvényi vagy egyéb rendelkezést, amely a mezőgazdaságban alkalmazottak esetében korlátozza az ilyen jogokat.

2. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

3. cikk

1. A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény csak azon tagállamokra nézve hatályos, melyeknek ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját a Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

4. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni. Ugyancsak

értésítenie kell a tagállamokat a Szervezet más tagjai által vele később közölt ratifikációk nyilvántartásba vételéről.

5. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a 3. cikk rendelkezéseinek fenntartásával kötelezi magát arra, hogy az Egyezmény 1. cikkének rendelkezéseit legkésőbb 1924. január 1-ig életbe lépteti, és megteszi az ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

6. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit alkalmazza gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire és birtokaira, összhangban a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 35. cikkének rendelkezéseivel.

7. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal általi nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

8. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

9. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.